La principi de la fi d’Oriol Junqueras

Opinió | 11/01/2026 | 19:01

Del lideratge independentista a la rendició política: l’acord de finançament certifica el fracàs del projecte que havia de culminar amb la República catalana

El nou finançament no és fruit de l’acord per investir Salvador Illa ara fa divuit mesos. És, en realitat, per justificar aquell acord, que no és ben bé el mateix.

Oriol Junqueras, un dels homes que ens havia de dur a la independència, s’ha conformat amb 4.700 milions d’euros. Al cap i a la fi, és un dels protagonistes d’aquella fotografia històrica a la terrassa del Museu d’Història de Catalunya, el 20 de juliol del 2015, ara fa més de deu anys. Hi apareixia al costat d’Artur Mas, Raül Romeva —que encapçalava la llista de Junts pel Sí—, Carme Forcadell i la desapareguda Muriel Casals (1945-2016).

Tot havia de ser bufar i fer ampolles: govern d’unitat, declaració d’independència, eleccions constituents, Constitució catalana i referèndum constitucional.

El termini, doncs, es complia el gener del 2017. Alguns, com Gabriel Rufián, van anunciar

solemnement que “als 18 mesos deixaré el meu escó per tornar a la República Catalana”. Continua a Madrid, amb un sou de 134.000 euros anuals. Tot fa pensar que ara s’està buscant la vida per encapçalar una candidatura d’esquerres a escala estatal —que no anava d’independència, Gabriel?— perquè la bicoca d’Esquerra s’acaba.

El mateix Junqueras sap que l’anunci fet a bombo i plateret és, de moment, paper mullat. En primer lloc, perquè l’ha d’aprovar el Congrés dels Diputats, i l’única llei de pes que ha aconseguit tirar endavant Pedro Sánchez ha estat la de l’Amnistia.

En segon lloc, perquè Junts ja s’hi ha posicionat en contra. És cert que les relacions entre els dos exsocis són pèssimes i que la política catalana, almenys dins el camp independentista, s’ha convertit en una cursa per veure qui treu més pit. Però en això tenen raó: això no és el concert.

De fet, els 4.700 milions queden molt lluny dels 22.000 milions de dèficit fiscal anual que sempre han denunciat uns i altres. Ho va recordar, per últim cop, la consellera d’Economia del govern de Pere Aragonès, Natàlia Mas, el setembre del 2023.

Per tot plegat, l’acord de finançament pot acabar sent la tomba política d’Oriol Junqueras, encara que tot l’aparell mediàtic afí —de l’Ara a La Vanguardia, passant per TV3— el vengui com un gran acord.

Al capdavall, té el partit dividit. A les primàries d’Esquerra del desembre del 2024, va guanyar amb un 52% dels vots a favor, però un 42% hi va votar en contra. I ja havia estat elegit president d’Esquerra per primer cop el setembre del 2011, en substitució de Joan Puigcercós.

Ha assolit algun dels objectius que es va marcar? La independència? L’Estat propi? La República catalana? A les societats democràtiques, els líders que no compleixen els objectius acaben plegant.

Acabo amb aquella frase de Churchill després de la batalla d’El Alamein, ell que era tan afeccionat a la història:

“Això no és el final. No és ni tan sols el principi del final. Però potser és el final del principi.”

Autor: Xavier Rius

https://gironanoticies.com/noticia/286086-la-principi-de-la-fi-doriol-junqueras.htm